

2. John Wiley & Sons. PMI. (2021). A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide). Project Management Institute.
3. Verzuh E. (2015). The Fast Forward MBA in Project Management. John Wiley & Sons.
4. Lock D. (2013). Project Management. Gower Publishing, Ltd.
5. Turner J. R. (2014). The Handbook of Project-Based Management. McGraw-Hill Education.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ В КРАЇНАХ ЄС ТА УКРАЇНІ

*Лоза Т.М.
Полтава, Україна*

*Науковий керівник: Іщенко Інна Сергіївна, кандидат економічних наук,
асистент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту
імені І.А.Зязюна Полтавського національного педагогічного університету
імені В.Г. Короленка*

У Європейському Союзі наразі навчаються приблизно 50 тисяч українців, і ці показники постійно зростають щороку. Важливо зазначити, що інноваційний прогрес у галузі освіти в Європі є результатом культурної глобалізації у сфері освіти, яка в наш час розглядається як ефективний інструмент формування особистості в умовах інформаційного суспільства. Цей прогрес також визначається соціально-економічними змінами, швидким розвитком науки й техніки, переходом до суспільства знань та нової економіки, що базується на знаннях. Зокрема, відзначається потреба у сучасних фахівцях, які можуть ефективно реагувати на виклики часу й адаптуватися до змін. Однак особливістю європейської освіти є взаємна довіра держави до освітніх процесів, узгодженість національної освітньої структури та кваліфікацій, а також якість надання освітніх послуг [1].

Сучасний рух у напрямі реформ в європейському освітньому просторі став об'єктом вивчення для багатьох дослідників. Особливий інтерес до нього виявляють педагоги-компаративісти, які мають можливість спостерігати за порівняльною педагогікою у реальному часі. Без порівняння та аналізу основних параметрів функціонування освітніх систем в Європі майже неможливо було б досягти згоди та розробити прогнози на міждержавному рівні [4, с.4]. Отже, аналіз останніх досліджень і публікацій у контексті наукового пошуку підкреслює важливість робіт українських науковців, які проводять порівняльні аналізи розвитку освіти в Україні та за кордоном. Ці дослідження охоплюють такі питання, як глобалізація, інтеграція та модернізація освітніх систем, формування освітньої політики та аналіз змісту освіти в країнах Європейського Союзу на фоні соціальних, економічних і педагогічних змін. Серед авторів варто відзначити таких науковців, як Авшенюк Н., Бабушко С., Ващенко Л., Лігоцького А., Локшиної О., Матвієнко О., Сисоєвої С., Шемприх І. та інші. Крім того, для вивчення аспектів розвитку

освіти в Європі важливими є дослідження зарубіжних вчених, таких як Becker H., Baron A., Machlup F., Smith A., Armstrong M., Drucker P., Harrington D. та інші [3, с. 10].

Однією з ключових відмінностей між європейськими та українськими закладами вищої освіти є їхня практична спрямованість. У Європі навчальний процес зосереджений переважно на індивідуальній та самостійній роботі студента, його стажуванні та отриманні практичного досвіду у вибраній галузі. Європейські заклади вищої освіти активно використовують інноваційні технології в навчальному процесі, тоді як в Україні це питання є менш актуальним і обговорюється.

Освітні програми, які запропоновані країнами Європейського Союзу, привертають увагу українських студентів з високим інтелектуальним потенціалом, оскільки вони не лише надають щомісячну стипендію, але й забезпечують безкоштовне проживання та харчування. Ці програми мають особливість у тому, що часто після завершення навчання держава надає молодому фахівцю можливість знайти роботу за своєю спеціальністю, а також пропонує різноманітні гранти для тих, хто має намір продовжувати навчання чи працювати в галузі наукових досліджень, технічного розвитку або інновацій. Серед країн, що впроваджують подібні програми, можна відзначити Австралію, Великобританію, Данію, Нідерланди та Німеччину.

Аналіз освітніх систем країн Європи підтверджує, що одним з методів оновлення змісту освіти та навчальних підходів, відповідності їх сучасним потребам і інтеграції у світовий освітній контекст, є перехід до компетентнісного підходу в навчальних програмах та розробка ефективних механізмів для його впровадження. Деякі європейські країни, такі як Швейцарія та Німеччина, обрали децентралізований та демократичний шлях у розвитку національних систем освіти. Наприклад, у Німеччині заклади вищої освіти мають статус юридично незалежних установ з правом на самоуправління. Вони мають повний контроль над визначенням структури закладу, методик та змісту навчання, а також організації наукових досліджень.

Важливо відзначити, що основними причинами, які спонукають українців до міграції до країн Європейського Союзу, є проблеми з отриманням роботи, низька заробітна плата, невисокий стандарт життя та бажання поліпшити свої життєві умови. Крім того, у зв'язку зі збройною агресією в Україні, питання міграції молоді стає соціально важливим.

Підводячи підсумок, важливо відзначити, що основною метою освітнього процесу, як у Україні, так і в країнах Європи, є розвиток інтелектуального потенціалу нації. Проте, згідно з даними МОН України, викладеними у "Стратегії інноваційного розвитку України на період до 2030 року", в країні спостерігається поступова деградація освітньої та наукової сфер: стрімко зменшується кількість науковців, індустріальних підприємств, що здійснюють інноваційну діяльність, а також недостатньо використовуються можливості для участі в міжнародних програмах та інші проблеми. Для подолання цієї ситуації необхідно створити коло творчих фахівців, які здатні розробляти та впроваджувати нововведення, готові до нових ролей у

суспільстві, насиченому інформацією. Також важливо залучати міжнародних експертів для обміну досвідом, навчання інноваціям та участі в програмах, спрямованих на підвищення якості освіти та адаптацію її до вимог міжнародного ринку [2].

– Згідно з наведеним, серед тенденцій у розвитку освіти в Україні можна виділити кілька ключових аспектів:

– прискорення реформування освіти шляхом розвитку людських ресурсів і забезпечення якості навчання;

– своєчасне розроблення ефективних державних освітніх програм і стандартів;

– систематичний моніторинг якості освіти та навчальної діяльності;

– сертифікація науково-педагогічних кадрів;

– удосконалення механізмів управління освітою;

– стратегічне планування та формування освітньої політики, спрямованої на інтеграцію в міжнародні спільноти та інші аспекти.

Список використаних джерел:

1. Г. М. Чирва. ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ. Право та державне управління. URL: http://www.pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/2_2019/tom_2/25.pdf (дата звернення: 13.03.2024).
2. Інноваційний розвиток освіти в Україні й зарубіжжі в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних процесів : огляд. вид. [Електронний ресурс] / НАПН України, ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського ; [авт.-упоряд.: Селецький А. В., Кравченко С. М., Агалець І. О. та ін. ; наук. ред. А. В. Селецький]. – Київ : [ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського], 2019. – 155 с. – Режим доступу: [https://dnpg.gov.ua/wp\[1\]content/uploads/2019/06/overview_edition_2019.pdf](https://dnpg.gov.ua/wp[1]content/uploads/2019/06/overview_edition_2019.pdf).
3. Локшина О. І. Зміст шкільної освіти в країнах Європейського Союзу: теорія і практика (друга половина ХХ – початок ХХІ ст.) : монографія / О. І. Локшина. – Київ : Богданова А. М., 2009. – 404 с.
4. Тенденції реформування загальної середньої освіти у країнах Європейського Союзу : монографія (Ч.1) / Г. С. Єгоров, Н. М. Лавриченко, Б. Ф. Мельниченко ; [за ред. Н. М. Лавриченко]. – Київ : Педагогічна думка, 2008. – 146 с.

ПОДОЛАННЯ ОСВІТНІХ ВТРАТ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПАНДЕМІЇ НА ПРИКЛАДІ КРЕМЕНЧУЦЬКОГО ЛІЦЕЮ № 11 «Гарант»

*Луганська Я.С.
Кременчук, Україна*

*Науковий керівник: Головка Олена Олександрівна, учитель хімії та біології
Кременчуцького ліцею № 11 «Гарант» Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області*

Ситуація сучасної багатопланової невизначеності в Україні зумовлюється нинішнім, унікальним за своїм складом, комплексом умов: російська терористична агресія на тлі пандемії covid-19.

Різноманітні мінливості у вітчизняному суспільстві постійних різких змін додають тому комплексові таких негативних чинників: усе зростаючу